

“I qui els sanciona, a ells?”

Mercè Teodoro és l'advocada d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) i ens resumeix la situació de l'entitat, que s'enfronta a una sanció de 300.000 euros per haver fet possible la recepció de TV3 i que malda, alhora, per impedir el tancament de les emissions.

Per explicar la diferència entre la situació actual del procediment administratiu i judicial i la que hi havia mesos enrere, quan el govern valencià a les mans del PP va notificar per primera vegada la intenció de tallar les emissions de TV3 al País Valencià, Mercè Teodoro va traçar sobre el paper un esquema on dibuixa els envitricolls d'un procés a diverses bandes (i que reproduïm). I puntualitza:

—Els recursos que vàrem fer aleshores tenien relació amb la mesura provisional que, mentre no es resolguera l'expedient sancionador, ja preveia el cessament de les emissions i el tancament de les instal·lacions que les fan possibles. Vàrem recórrer en alçada contra aquesta mesura provisional (a la mateixa administració valenciana) i, com que ens ho varen desestimar, hi interposàrem un contenciós. Que encara continua. Perquè no s'ha resolt. Mentrestant, s'ha acabat de tramitar l'expedient sancionador i la seua resolució final imposa... tancament de les instal·lacions i multa.

—Allò que pretenien d'entrada.

—Allò que ja d'entrada avisaren que

“L'administració valenciana no té competències sobre aquests canals. Amb la llei en la mà, no pot exercir-hi funcions d'inspecció ni sanció. No pot.”

farien. Contra això també podem anar al contenciós-administratiu.

—**I aquest contenciós paralitza la multa i el tancament?**

—No. De la mateixa manera que l'altre contenciós tampoc no va paralitzar l'execució de la mesura provisional i per això intentaren tancar. Ara, d'una banda, tenim fins al 20 d'octubre per a pagar la multa (cosa que no es pot eludir —si no pagues, t'embarguen—; a tot estirar, podem sol·licitar-ne un ajornament o un fraccionament) i, d'una altra, en qualsevol moment poden tornar a iniciar el procés de demanar autorització als jutges per entrar a tancar els repetidors. No sabem en quin termini. Ho poden fer en qualsevol moment.

—**Jurídicament, quines perspectives hi ha?**

—Qui hi té competències és el Tribunal Superior de Justícia (TSJ), que és on interposarem el recurs. La sala que ens toca, la primera, és la mateixa que ja va resoldre la mesura provisional: nosaltres en demanarem la suspensió i la va denegar. I es va pronunciar en uns termes que fins i tot anaven més enllà d'allò que afirmava l'administració. De fet, hi va haver un vot particular

molt important, que ens donava la raó i que els deia, precisament: però com podeu dir més coses que el mateix demandant?

—**Quant de temps pot trigar la resolució del TSJ?**

—Depèn de molts factors, però pot ser ben bé un any, en el millor dels casos.

—**Un cop la resolució en principi previsible del TSJ, queden instàncies per a recórrer?**

—Sí. Podiem anar al Tribunal Suprem i, eventualment, al Constitucional.

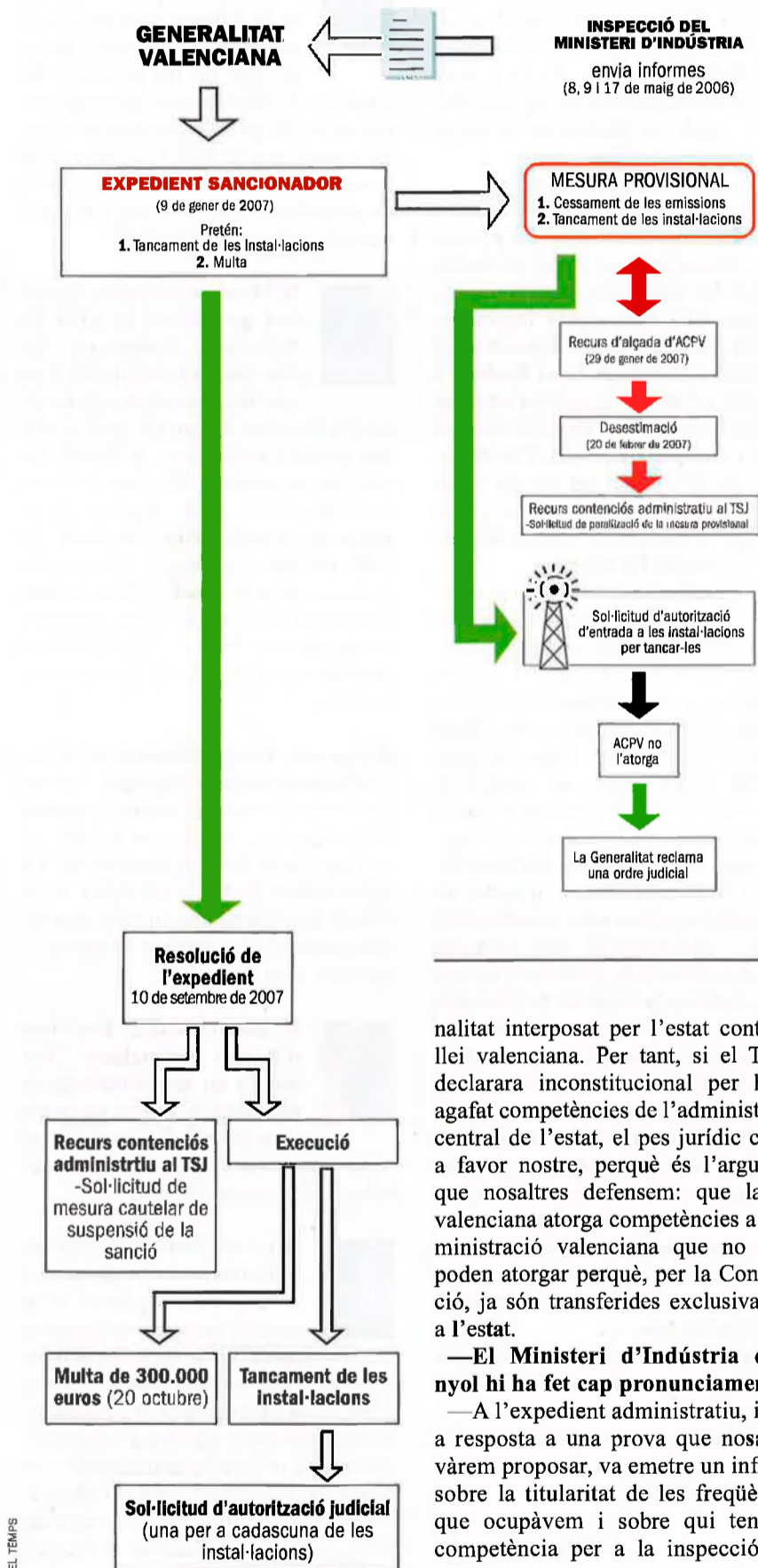
—**I ACPV es planteja aquestes possibilitats?**

—Es una qüestió que et pots plantejar en el moment en què tingues la sentència i en sàpigues les raons: segons els arguments que s'hi utilitzen se t'obren unes vies o unes altres. Sí que podem dir que nosaltresensem que tenim raó i que, per tant, esgotarem totes les vies jurídiques possibles.

—**ACPV addueix que la Generalitat valenciana no té potestat de regulació sobre aquests canals i, per tant, tampoc de sanció.**

—És clar. Tota aquesta matèria resta pendent d'un recurs d'inconstitució-

TV3 al País Valencià: el procés

nalitat interposat per l'estat contra la llei valenciana. Per tant, si el TC la declarara inconstitucional per haver agafat competències de l'administració central de l'estat, el pes jurídic cauria a favor nostre, perquè és l'argument que nosaltres defensem: que la llei valenciana atorga competències a l'administració valenciana que no se li poden atorgar perquè, per la Constitució, ja són transferides exclusivament a l'estat.

—El Ministeri d'Indústria espanyol hi ha fet cap pronunciament?

—A l'expedient administratiu, i com a resposta a una prova que nosaltres vàrem proposar, va emetre un informe sobre la titularitat de les freqüències que ocupàvem i sobre qui tenia la competència per a la inspecció i la

sanció sobre aquestes freqüències. I va dir que no eren assignades a cap comunitat autònoma —per tant, tampoc a la valenciana— i que, en conseqüència, la competència la hi tenien els òrgans centrals de l'administració de l'estat, que són el ministre i els organismes delegats del ministeri en telecomunicacions.

—Heu afirmat des del començament que els vostres arguments jurídics són molt sòlids i que aquesta contesa es guanyarà “igual com hem guanyat el reconeixement de la unitat de la llengua i de la denominació del català”.

—És clar. Perquè els canals són de titularitat estatal: l'administració valenciana no hi té competències. Amb la llei a la mà, no pot exercir-hi funcions d'inspecció ni sanció. No pot. Jo comprenc que les administracions autonòmiques volen assolir més competències. Però ara no es tracta ni d'allò que jo comprega ni d'allò que voldria, sinó d'allò que és legalment. I legalment no és així.

—Hi ha hagut contactes a diverses bandes —Ministeri - Generalitat valenciana - Generalitat del Principat— sobre la qüestió de la recepció de TV3 al País Valencià. Què ens en podeu dir?

—He llegit que ja ha estat concedit el segon múltiplex al País Valencià, que això ja ho ha signat el Ministeri.

—I què significa?

—Que l'administració valenciana pot, efectivament, assumir aqueixa emissió, que té l'espai transferit per a fer-ho. Si vol. Però sembla que l'administració valenciana s'estima més concedir aquestes freqüències a empreses privades que emeten en castellà. Que és el que ha fet amb la plataforma digital que ja tenia assignada.

—La multa que volen imposar a ACPV és de 300.000 euros. Sobre quina base ho sustenten, això?

—Curiosament, en aquest cas, per a definir la multa no utilitzen la llei valenciana sinó l'estatal. I mira: han de quantificar la multa d'acord amb uns criteris: la gravetat de la infracció, la repetició o no, el perjudici que s'haja causat a tercers... Una de les qüestions que remarquem en el nostre recurs és que no hi ha hagut cap modulació, perquè és la primera volta que se sanciona

per aquest motiu —és a dir: no hi ha reiteració en els fets— i tampoc ningú no ha al·legat perjudicis a tercers (ni Televisió Valenciana ni cap operador de telecomunicacions no han dit que se'ls causen perjudicis)... De manera que no entenem per què ens imposen una multa tan alta. A més, cal recordar que ACPV és una entitat sense ànim de lucre, que no guanya diners amb això que fa —al contrari, se n'hi gasta. Per tant, d'acord amb els criteris de la llei, no hi ha cap raó per a no imposar, en tot cas, la sanció mínima. I en canvi, multen amb 300.000 euros. La resposta que ens ha donat l'administració valenciana és que encara podien haver arribat fins a un milió.

—**Sembla un barem, si més no, subjectiu...**

—Mira, si es tractara d'una empresa de telecomunicacions que s'enriqueix mitjançant aquestes emissions, amb els ingressos per publicitat o més, quan es posen amb relació al volum d'ingressos d'aquest tipus d'empreses, aquestes quantitats potser s'hi adequen. Però, és clar, no pots comparar això amb una entitat sense ànim de lucre, amb una associació cultural! És aplicar la llei de les grans empreses de telecomunicacions a una formiga.

—**Sona a càstig, això.**

—Sí. Nosaltres pensem que això que fem —garantir que les emissions de televisió en català arriben també al País Valencià— ho hauria d'assumir l'administració. I resulta que, a sobre que l'administració no ho fa i que se n'encarrega una entitat cultural —que no hi té obligació, però que pensa que és una qüestió molt important i s'hi gasta els diners i es preocupa per fer-ho—, sancionen l'entitat per això. És molt fort.

—**En cas que la resolució del contenciós que ja hi ha al TC desmentís les pretensions de l'administració valenciana, quina possibilitat de marxa enrere hi hauria, comptant que la multa probablement ja s'hauria pagat i les emissions, també probablement, s'haurien tancat?**

—Si es declara nul l'expedient perquè no hi ha una base legal que l'empare, haurien de tornar l'import de la sanció, amb els interessos generats des del moment del pagament. I supose que tornariem a emetre. L'efecte de la

nul·litat és equivalent a la inexistència de l'expedient. Haurien de retornar ACPV a la situació anterior. Ara bé, no oblidem que, fins ara, l'emissió que ha fet ACPV, la que fem des de més de vint anys ençà, no ha estat mai completament legal, perquè mai no ha tingut una autorització administrativa.

—**Per part de cap govern.**

—De cap. Ni estatal ni autonòmic, ni de dretes ni d'esquerres, ni pactant amb nacionalistes ni sense pactar-hi. Sempre ha estat una emissió tolerada, però mai reconeguda legalment. De tota manera, és una situació molt semblant a la que hi ha a Euskadi i Navarra: a Navarra hi arriben totes les emissores de ràdio i de televisió que emeten en èuscar i no passa absolutament res. Igual com tampoc no passa absolutament res pel fet que arribe la televisió valenciana a les Illes Balears.

—**I al sud del Principat.**

—Exacte. I cap govern no se n'escarota ni obren expedients contra ningú ni pretenen tancar les emissions. Perquè saben que hi ha una realitat lingüística i unes necessitats. Ha estat una qüestió tolerada a tot l'estat espanyol. Excepte al País Valencià. Per tant, hi ha també una qüestió de discriminació. Ací el govern valencià practica un anticatalanisme ferotge. I és clar, des d'aquesta perspectiva, ACPV li és una entitat molesta: és una entitat que interposa contenciosos contra l'administració, que impugna les convocatòries de professors perquè no reconeixen la titulació de Filologia Catalana, que treballa per la normalització de la llengua, pel reconeixement de l'oficialitat a tots els efectes i amb els màxims continguts... La recepció de TV3 al País Valencià no té la situació legalitzada, però també és cert que hi ha moltes més situacions idèntiques que no han estat perseguides. Fins i tot comeses per la mateixa administració valenciana, que passa per cable soterrat, sota la mar, la televisió autonòmica a les Illes Balears.

—**La mateixa administració que sanciona els qui emeten TV3 al País Valencià.**

—Sí. I si nosaltres no tenim llicència, ells tampoc. Però qui els sanciona, a ells? És kafkià.

Núria Cadenes

■ **FRANCESC BAIXAULI. PSPV.** “Es demostra que el PP té por de la llibertat: qualsevol mitjà que puga dir una cosa diferent del que des del poder del PP

s'indica està subjecte a ser perseguit políticament. És un intent totalitari més, però jo pense que, al final, la resistència de la societat civil valenciana i de les forces de progrés serà suficient per a superar aquesta i més circumstàncies.”

■ **MANEL CASTANEDA. Secretari general de la Unió de Periodistes Valencians.** “És una amenaça anacrònica i un atac incomprensible a la llibertat d'informació darrere del qual només pot haver-hi motivacions polítiques, ja que en cas contrari, si només fóra un problema tècnic o de legalitat, ja fa temps que hauria quedat solucionat. La Unió reclama una vegada més que els governs valencià, català i balear arriben a un acord de reciprocitat que garantezca que els senyals de TV3, C9 i IB3 es puguin captar lliurement als respectius territoris.”

■ **GREGORI DOLÇ. President del Centre Excursionista de Castelló.** “És una aberració, un atemptat contra la dignitat dels valencians i de la seua llengua, un atac contra la llibertat d'expressió. La multa contra ACPV és un reflex de la ràbia i la rancúnia que aquesta gent tenen contra els qui intenten recuperar la memòria d'un poble.”

■ **DIEGO GÓMEZ. President d'Escola Valenciana.** “Em sembla un acte d'intolerància democràtica, que va en contra de la llibertat d'expressió i que representa un entrebanc més per a la vertebració de la nostra llengua.”

■ **IGNASI JIMÉNEZ. Rector de la Universitat d'Alacant.** “La nostra posició és ferma: és la mateixa que ja es va posar en comú entre totes les univer-

sitats de parla catalana i que la Xarxa Lluís Vives va fer pública el 30 de març: afavorir sempre la llibertat d'expressió i que tots els mitjans de comunicació en la nostra llengua puguin estar a l'abast de tothom. La posició és clara i compartida amb totes les universitats de la Xarxa i,